HAYART

DİLARA AKAY

HAFTANIN ÇERÇEVESİ

Bu haftanın çerçevesinde Helmut Lang'ın bu sezonki reklam kampanyalarında kullandığı 70'lerinde fotoğraf sanatçısı Robert Mapplethrope tarafından çekilmiş "isimsiz" yapıt var. Sonra ısrarla "iç içe iç çamaşır" Ya da "iç'ine sığmamış iç çamaşır" Ya da "iç'dışına çıkmış iç çamaşır" olabilirdi. Maksadım: Tahriş edip, çamaşır meselelerini gündeme getirmek... Madem dünyada "top designer"lar (ve reklamcıları) çamaşır konusunda çok hassasiyet gösteriyorlar (Biraz bulumuz). Bıkmış). Bizde "top kimdeyse onların" Ya da "top'çüler baş taraf"dan dolayı "başımızdakilerin" Yani "topu topu 3-5 kişinin" (dar) çamaşır meselelerine hassasiyet göstersek. Artık. Diyordum.

CHAIR-MANIA

Bu haftaki sandalyemiz "uzun oturanlar olmasın diye" tasarlanmış. Amerikalı Michele Oka Doner 1991'de bronz olarak, 14 x 8 x 6 cm ebatlarında hazırlanmış. ...Meğerse tam da bu güne uygun sandalye oturmuş... Tam da ihtiyaçlarımıza cevap veriyormuş.. Yani eğer gerekli kişilere yollamak mümkün olsaydı...

SORU: İlk akla gelen: Zaten oturduğu yeşim (bakın) kişilere, biraz küçük gelip gelmeyeceğidir?

CEVAP: Zaten biz de oturmasınlar bu balon uçarsa kişiler, yerine balonları patlasın istiyoruz..

YANI: Patlasın baş balonlar (hem diye)

Açılsın sağ/sol (kızlaklar) herhen

Saçlısın (saç/sakal) herbi taraf

(Asıl) açılsın bizim gözler dört.

RECYCLE

Orjinali: Jean Auguste Dominique Ingres'in 1856'da yaptığı yağlı boya tablo: "La Source". Mankenin üzerindeki elbise: Modacı Issey Miyake'nin Pleats Please markasının Yaz'97 koleksiyonu (1.Misafir sanatçılar serisi) için Yasumasa Morimura tarafından tasarlanmış.

TÜNAYDIN

TÜNAYDIN: Klasik jeans

Ünlü modacılar "denim"i uykusundan uyandırıyorlar.(Bkz.: Çakırlar' Nigel Curtiss, CK Black Selvedge Jeans, Helmut Lang Jeans, John Rocha Jeans've çıkacak olan: Yoko Jeans.)

Geleneklerinde bluejean kültürü olmasa da, modacılar, jean devlerine karşı, otantik denizci kullanarak bu işi götüreceğe benzerler. Bu dokuma tesadüf! (!) Japonlar tarafından sağlanıyor... ÇÜNK.. 90'ların başında Amerikalılar'ın verimsiz diye sattığı tezgahların çoğunu Japonlar almışlar...(?) Ve bir süreden beri Evisu gibi, HRM gibi Japon kökenli jean markalarını Avrupa'da deneyerek, jean'in Amerikan etiketine ihtiyaç duymadan çok yüksek fiyatlara satılabildiğini ispatlamış durumdalar. Yani anlaşılan jean gibi temel giysiler bile yeterince özel olunca (mesela otantik ?) çok yüksek fiyatlardan alıcı buluyorlar. Ve bu sayede Japonlar yine tereciye tere satıyorlar.

GÜNAYDIN

GÜNAYDIN: Modacı jeans

DESIGN

Bayıldığım bu şişenin hakkında sadece bildiğim zeytinyağ ve sirkelik olduğu ve yandan zeytinyağı üstten sirke döküldüğü...

Gördüğünüz gibi şişede iç içe bir durum var. Yani iki şişe içli dışlı olmuşlar gibi.. Bu köşe yaz köşesi, şu köşe kış köşesi, ortada yağ şişesi.. Belki de zeytinyağlık. İsterseniz içine zeytin de koyabilirsiniz ya da sirkeliği içine sokacağı gelmiştir. Ve sofranızdır.

Filan Falan Feşmekan.

Bu işin içinden çıkmak istemeniz, gelin işin içinde sizinde parmağınız olsun; 0 800 132 989 / (İngiltere) arayıp, modern evler için stil önerileri olan kataloğu isteyin. Gelirse bana da haber verin. Teşekkürler.

SANAT

HAFTANIN EFSANESİ: Willem de Kooning, 1904 yılında Hollanda'da doğmuş ancak 1926 yılında geldiği Amerika'da meşhur olması nedeniyle Amerikalı sandan ressam. Geçen haftalarda dünyamızdan ayrıldı...

Kendisi, Amerika'daki soyut ekspresyonist harekete sonradan katılmış olmasına rağmen, bu hareketin en önemli isimlerindendir. Sanatçı; 1940 yılına kadar figüratif resimler (özellikle insan figürü ve portreler) yaparken, sonraları soyut çalışmaya başlıyor. 1950'lere gelindiğinde ise: bir yandan soyut ekspresyonist tavrı netleşirken diğer yandan insan figürüne duyduğu özlem ortaya çıkıyor ve meşhuar <<kadın>> resimleri serisini yapıyor. Tuallerindeki bu kadın: Bazen seks sembolü, ve/veya üretkenlik taraşçısı, ve/veya kan emen bir vampir olabiliyor.

Sanatçı bir anı tamamen soyut çalışmalar yapmış olsa da, asıl figüratif ve non-figüratif tarzların sentezini ortaya koyar. Sayfamda bulunan Willem de Kooning'in 1949 yılında yaptığı <<kadın>> tablosu, 1996 yılında en pahalı el değiştiren resim olmuştur. Söyle ki yeni sahibi 15.6 milyon dolar yani iki trilyon lira ödemiş. Ve bu rakam ile kendisinin dünyadaki en pahalı satılan (ikinci eseri olmuş oluyor. Bize bu tip masraflı/kan emen kadın pek yabancı gelmez. Yani de Kooning'in kadını, bizim buralarda ancak 90'lı yılların en unutulmaz, en masraflı ikinci (sayı ile 2.) kadını olmaya aday olabilir.